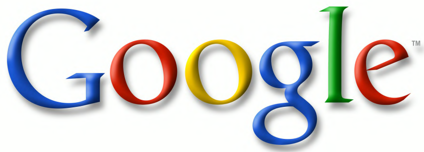
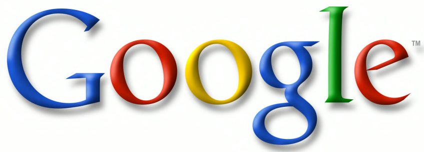

CONSTITUTIE
DER
REPUBLIEK COLOMBIA.

DE CONSTITUTIE DER REPUBLIEK COLOMBIA.

DE CONSTITUTIE DER REPUBLIEK COLOMBIA,

MET BIJVOEGING VAN HET

DECREET VAN HET CONGRES,

BETREKKELIJK

DE AFSCHAFFING DER SLAVERNIJ.

UIT HET ENGELSCH VERTAALD.

TE AMSTERDAM,
GEDRUKT EN TE BEKOMEN BIJ C. A. SPIN,
EN BIJ S. DE VISSER TE 's GRAVENHAGE.

1822.

OPDRAGT

AAN J. D. POWLES, ESQ.

DIEN ENGELSCHMAN, WELKE AAN HET ALGEMEENE WELZIJN VAN

COLOMBIA,

EN AAN HET VESTIGEN VAN DEZE

CONSTITUTIE

HET MEEST HEEFT TOEGEBRAGT,

Wordt dit eerbiediglyk opgedragen door

DEN UITGEVER.

VOORBERIGT.

De Vertalers van de Constitutie der Republiek Colombia bieden het Publiek een Werk aan, hetwelk zij vertrouwen, dat met bijzondere belangstelling ontvangen zal worden.

Hoe gewoon ook het thans levende geslacht geweest zij aan veranderingen van den buitengewoonsten en gewigtigsten aard, heeft er naauwelijks eene plaats gehad van eene belangrijker natuur, zoowel ten aanzien van derzelver werkelijke vordering, als ten opzigte van de vooruitzigten, die dezelve oplevert, dan de vestiging van vrije en onafhankelijke Gouvernementen in dat gedeelte van het westelijk Halfrond, hetwelk tot heden door de bijzondere staatkunde van Spanje van alle gemeenschap met de overige gedeelten der wereld afgescheiden werd gehouden. Onder deze opkomende Staten bekleedt de Republiek van Colombia eenen aanzienlijken rang; na eenen lang voortgezetten en roemvollen strijd heeft dezelve hare vrijheid verkregen. Eene der eerste vruchten harer onafhankelijkheid is het daarstellen dezer Constitutie: naardien dezelve persoonlijke Veiligheid, redenmatige Vrijheid en de onbeperkte verspreiding van Kennis waarborgt, zal zij door iederen vriend der menschheid met genoegen aanschouwd worden. Wij zijn onbevoegd, om over de geschiktheid van al derzelver deelen te beslissen, daar wij met de bijzondere gewoonten van dit volk onbekend zijn; doch eenige onderscheidende trekken kenschetsen den heilzamen inhoud dezer Grondwetten en der overige Acten van het Congres.

Ten aanzien van den Godsdienst wordt er geene uitzondering gemaakt.

De vrijheid der Drukpers wordt verzekerd, alleenlijk onderhevig zijnde aan verantwoordelijkheid, ten einde er op eene behoorlijke wijze ~~van dat regt~~ gebruik gemaakt worde.

Ieder overblijfsel der Inquisitie is vernietigd.

Een plan van algemeene Opvoeding is voorgedragen geworden en wordt in werking gebragt.

De Slavernij (*) is afgeschaft, en zulks in een Land, hetwelk de grootste aanvechting bezit, om dezelve te doen voortduren; en zulks is geschied op eene volkomene en krachtdadige wijze, en tevens met eene billijke in het ooghouding van bestaande Regten: het is een voorbeeld van de manier van wetgeving, die een land bezigt, wanneer het de zaak ernstig meent.

Is de beschouwing van het daarstellen dezer Constitutie reeds voor de geheele beschaafde wereld belangrijk, dezelve zal nogtans bij het Volk van Nederland een bijzonder overeenstemmend gevoel verwekken; zij zal herinneringen doen geboren worden van lang verledene dagen, toen de dapperheid en volharding onzer Voorvaderen dit Land verlosten van een juk, gelijk aan dat, waaronder onlangs een zoo groot deel van de westelijke Wereld gebukt ging; en men denke niet, dat zij, die met genoegen den voortgang der verbetering van het menschdom en de rijzing in de schaal der maatschappelijke orde van eenig gedeelte hunner medeschepselen aanschouwen, vrienden van omwenteling en wanorde zijn.

Zonder over de verdiensten van eenigen bijzonderen regeringsvorm uitspraak te doen, denkende met den Engelschen Dichter:

"*Whate'er is best administer'd, is best* (†)."

POPE.

boven alles de moeijelijkheid, van in moeijelijke tijden te regeren, erkennende; kan het echter niet geloochend worden, dat er een punt is, alwaar onderwerping ophoudt eene deugd te zijn. De Spaansche Volkplantingen zijn opgestaan; doch haar Opstand is een Opstand geweest tegen het willekeurig Gezag, en daarom heeft dezelve algemeene goedkeuring en aanmoediging verworven, zelfs van diegenen, welke de vriendschappelijkste gezindheden jegens het oude Spanje koesteren.

Amsterdam, 1 *Augustus* 1822. DE VERTALERS.

(*) Zie het Decreet aan het einde van dit Werk.

(†) »Hetgeen het best bestuurd wordt, is het best."

CONSTITUTIE

DER

REPUBLIEK COLOMBIA.

HET ALGEMEENE CONGRES AAN DE INWONERS VAN COLOMBIA.

COLOMBIËRS! — De vurigste begeerte van alle en ieder van uwe Vertegenwoordigers is geweest, de hooge verpligtingen, die gij hun hebt opgedragen, getrouwelijk te volbrengen; en zij vermeenen dat zij deze heilige functien hebben vervuld, door U de Constitutie aan te bieden, die door de algemeene stem goedgekeurd is geworden. In dezelve zult gij vinden, dat op den grondslag van de vereeniging van een volk, voorheen onderscheidene Staten uitgemaakt hebbende, het vaste en hechte gebouw is opgetrokken eener Natie, wier Gouvernement is Volks-vertegenwoordiging, waarvan de wetgevende, uitvoerende en regterlijke magten, naauwkeurig van elkander gescheiden, hare aangewezene en bepaalde verpligtingen hebben, thans een geheel uitmakende van een zoodanig vereenigden en overeenstemmenden aard, dat door hetzelve Veiligheid, Vrijheid, Eigendom en Gelijkheid van Regt worden beschermd.

De wetgevende magt, verdeeld in twee kamers, geeft U volkomen aandeel in het maken uwer wetten en het grootste regt om te hopen, dat zij altoos regtvaardig en billijk zullen wezen. Gij zult alleen verbonden zijn door degenen, waarin gij door middel uwer Vertegen-

woordigers zult hebben toegestemd, en gij zult aan geene andere schattingen worden onderworpen, als aan die, welke zij voorgesteld en goedgekeurd hebben. Geene lasten kunnen aan iemand worden opgelegd, welke niet aan allen gemeen zullen wezen, en deze zullen niet opgelegd worden om de hartstogten van bijzondere personen te voldoen, maar om in de behoeften der Republiek te voorzien.

De uitvoerende magt vereenigd in ééne persoon, aan welke het waken voor de inwendige rust en de uitwendige veiligheid van de Republiek behoort, bezit al de noodige vermogens om zich van derzelver hooge verpligting te kwijten. Gij zult bevinden, dat dezelve in den luister van haar gezag gunsten kan toewijzen, doch geen nadeel kan te weeg brengen: derzelver zwaard zal enkel tegen de vijanden van het Gouvernement worden getrokken, zonder de mogelijkheid van den vreedzamen Colombiër te beledigen; dezelve is gelijk aan eene zon, wier verkwikkende warmte over het geheele grondgebied der Republiek verspreid, medewerkt, om de dierbare zaden van ons geluk en onzen voorspoed te ontwikkelen: openbare Opvoeding, Landbouw, Handel, Kunsten en Wetenschappen en al de takken van nationale nijverheid, zijn geplaatst onder derzelver wijs bestuur en aan haren weldadigen invloed onderworpen.

De regterlijke magt, waar de pogingen der intrigue al hare kracht en de rijkdommen hun overwigt verliezen, voor welke niemand met eene geruste houding kan verschijnen, ten zij hij in het eenvoudige gewaad der geregtigheid is gekleed, is bestemd om onpartijdig uwe geschillen uit den weg te ruimen, den kwaaddoener te beteugelen en de onschuld te beschermen; voor derzelver geëerbiedigden zetel zal elk aan de Wet hulde doen, en gij zult dáár de hartstogten te onder

gebragt, de zamenspanningen der list vernietigd en de waarheid blootgelegd zien.

Zoodanig is de grondslag, waarop de Constitutie van Colombia is dáárgesteld. Uwe Vertegenwoordigers hebben enkel aan de wetten een onbeperkt vertrouwen gegeven, want dezelve zijn het, die de billijkheid tusschen allen en een iegelijk moeten waarborgen, en die te gelijker tijd de steun der waardigheid van den Colombiër, de bron van vrijheid en de ziel en den raad der Republiek uitmaken.

De algemeene Raad heeft in deszelfs raadplegingen geene andere oogmerken gehad dan het algemeen welzijn en de grootmaking der Natie. De voorname agenten van het Gouvernement hangen van uwe verkiezingen af. Overweegt, bedenkt wel, dat van de regte besturing derzelve uw geluk afhangt; dat intrigue en partijschap nimmer uw oordeel mogen besturen, terwijl kunde, deugd en dapperheid verstandig door u verkozen en verheven, de vaste zuilen zijn, welke de duurzaamheid van het gebouw zullen vereeuwigen.

In de stad Rosario de Cucuta, den dertigsten Augustus achttien honderd een en twintig, het elfde jaar der onafhankelijkheid.

(*Get.*) Dr. MIGUEL PENA, President van het Congres.
RAFAEL, BISSCHOP VAN MERIDA DE MARACAYBO, Vice-President.
De Substitut-Secretaris FRANCISCO SOTO.
De Substitut-Secretaris MIGUEL SANTAMARIA.
De Substitut-Secretaris ANTONIO JOSE CARO.

CONSTITUTIE DER REPUBLIEK COLOMBIA.

IN DEN NAAM VAN GOD, DEN SCHEPPER EN WETGEVER VAN HET HEELAL!

Wij Vertegenwoordigers van het volk van Colombia

in algemeen Congres vergaderd, voldoende aan het verlangen van onze lastgevers, ten einde de grondwetten van hunne vereeniging te bepalen en eene regeringsvorm dáár te stellen, welke hun de zegeningen van Vrijheid, Veiligheid, Eigendom en Gelijkheid zal verzekeren, voor zoo ver zulks mogelijk is in eene Natie die derzelver staatkundigen loopbaan intreedt en inmiddels om hare onafhankelijkheid worstelt, verordenen en besluiten hetgene als volgt:

EERSTE TYTEL.

Van de Colombiasche Natie en de Colombiërs.

Eerste afdeeling. — Van de Colombiasche Natie.

Artikel 1.

De Colombiasche Natie is voor altoos en onherroepelijk vrij en onafhankelijk van de Spaansche Monarchie en van alle andere vreemde magt en heerschappij, hoegenaamd, en is niet, nog zal immer wezen het erfgoed van eenig geslacht of persoon.

Artikel 2.

De Souvereiniteit berust wezenlijk bij de Natie. De magistraten en ambtenaren van het Gouvernement, met welke soort van magt zij ook bekleed mogen wezen, zijn derzelver agenten en lasthebbenden, en zijn aan dezelve voor hun publiek gedrag verantwoordelijk.

Artikel 3.

Het is de pligt der Natie, de vrijheid, de veiligheid, het eigendom en de gelijkheid van iederen Colombiër, door wijze en billijke wetten te beschermen.

Tweede afdeeling. — Van de Colombiërs.

Artikel 4.

Wie zijn Colombiërs?

1. Alle vrijgeborene op het grondgebied van Colombia, en derzelver kinderen.

2. Degenen, die tijdens de politieke hervorming

van Colombia, in hetzelve woonden, mits zij aan de zaak der onafhankelijkheid getrouw blijven.

3. Die, welke niet in Colombia geboren zijnde, brieven van Naturalisatie mogen bekomen.

Artikel 5.

De pligten van de Colombiërs, zijn: onderworpen te wezen aan de Constitutie en de wetten; de authoriteiten welke derzelver tolken zijn, te eerbiedigen en te gehoorzamen; tot de publieke uitgaven bij te dragen, en te allen tijde gereed te wezen om hun land te dienen en te verdedigen, indien het noodig is met opoffering zoowel van hun goed als van hun leven voor hetzelve.

TWEEDE TYTEL.

Van het Grondgebied en Gouvernement van Colombia.

Eerste afdeeling. — Van het Colombiasche Grondgebied.

Artikel 6.

Het grondgebied van Colombia is dat, hewelk bevat het oude Onderkoningschap van Nieuw-Granada en het Kapitein-Generaalschap van Venezuela.

Artikel 7.

De inwoners van het vorengemelde grondgebied, welke nog onder het Spaansche juk zijn, zullen te allen tijde, wanneer zij zich daarvan ontdoen, een gedeelte van deze Republiek uitmaken, met dezelfde regten en vertegenwoordiging als de andere gedeelten, waaruit dezelve bestaat.

Artikel 8.

Het grondgebied der Republiek zal verdeeld worden in departementen, de departementen in provinciën, de provinciën in kantons en de kantons in gemeenten.

TWEEDE AFDEELING. — Van het Colombiasche Gouvernement.

Artikel 9.

Het Gouvernement van Colombia is volks-vertegenwoordigend.

Artikel 10.

Het volk zal zelf geen ander attribut van Gouvernement uitoefenen, dan dat van de verkiezingen in de grondvergaderingen, ook zal hetzelve de uitoefening daarvan niet in handen van éénen enkelen stellen. Het bestuur van de hoogste magt zal verdeeld zijn in wetgevend, uitvoerend en regterlijk.

Artikel 11.

De magt tot het maken van wetten, behoort aan het Congres, die van het doen ten uitvoer brengen derzelve, aan den President der Republiek en die van derzelver toepassing in burgerlijke en crimineele gevallen aan de Regtbanken en de Regters.

DERDE TYTEL.

Van de Gemeente- en Kies-Vergaderingen.

EERSTE AFDEELING. — Van de Gemeente-Vergaderingen en het opnemen der stemmen van deze verkiezingen.

Artikel 12.

Iedere gemeente, hoe groot derzelver bevolking moge wezen, zal eene Gemeente-Vergadering houden op den laatsten zondag in Julij van ieder vierde jaar.

Artikel 13.

De Gemeente-Vergadering zal zijn zamengesteld uit de Gemeente-Kiezers, die niet geschorst zijn, wonende in iedere gemeente, en zal gepresideerd worden door den regter of de regters van dezelve, met adsisstentie van vier geloofwaardige Getuigen, welke de bevoegdheden van den Gemeente-Kiezer in zich vereenigen.

Artikel 14.

De regters behooren, zonder op eenige orders te wachten, dezelve volstrekt in de vorengedachte tijdvakken tegen den dag in de constitutie bepaald, bijeen te roepen.

Artikel 15.

Tot de bevoegdheid van Gemeente-Kiezer wordt vereischt:

1. Te wezen een Colombiër.

2. Te wezen getrouwd of boven de 21 jaren oud.

3. Te kunnen lezen en schrijven, doch zal dit beding niet in werking komen, dan vóór het jaar 1840.

4. Te bezitten Landeigendom tot het zuiver bedrag van een honderd piasters. De uitoefening van eenige neering, beroep, handel of nuttig bedrijf, zal dit gebrek vergoeden, het bezit van een huis of open werkplaats, onafhankelijk van een' ander, in de klasse van daglooner of knecht.

Artikel 16.

Het regt van Gemeente-Kiezer wordt verloren:

1. Door het aannemen van eene bediening onder een ander Gouvernement, zonder verlof van het Congres, dezelve bekleedende met eene bezoldiging, of terwijl men eenig ander ambt bij dat van Colombia uitoefent.

2. Door eenig vonnis, waardoor eenige lijf- en onteerende straf wordt opgelegd, mits dat geene rehabilitatie bekomen zij.

3. Door zijne stem verkocht, of die van een ander gekocht te hebben, voor zich zelven of voor eene derde persoon, hetzij in de Hoofdvergaderingen, in die der Kiezers, of in eenige andere.

Artikel 17.

De uitoefening van de Gemeente-Vrijdom wordt geschorst:

1. In krankzinnigen en onwijzen.

2. In bankbreukige schuldenaars en in personen, die geene geregelde inwoners zijn, welke als zoodanige zijn verklaard.

3. Voor degenen, tegen welke eenig crimineel proces bestaat, totdat zij vrijgesproken, of tot eenige straf, die geene lijf- of onteerende straf is, veroordeeld zijn geworden.

4. In schuldenaren van de publieke schatkist na den afloop van den termijn van betaling.

Artikel 18.

Het voorwerp van de Gemeente-Vergaderingen is, het stemmen van den Kiezer of de Kiezers van het kanton.

Artikel. 19.

De provincie waartoe een Vertegenwoordiger behoort, zal tien Kiezers benoemen, derzelver benoeming verdeelende tusschen de kantons, die dezelve bevat, naar gelang van ieders bevolking.

Artikel 20.

De provincie, welke twee of meer Vertegenwoordigers benoemt, zal zooveel Kiezers hebben als tot de kantons, die hetzelve bevat, behooren, kiezende ieder kanton eenen Kiezer voor elke 4000 zielen en nog eenen voor een overschot van 3000. Ieder kanton, ofschoon dit getal niet bedragende, zal altoos eenen Kiezer hebben.

Artikel 21.

Om Kiezer te wezen, wordt vereischt:

1. Te zijn een niet geschorst Gemeente-Kiezer.

2. Te kunnen lezen en schrijven.

3. Te wezen boven de 25 jaren oud en een inwoner van de gemeenten van het kanton, alwaar de verkiezing plaats heeft.

4. Te bezitten landeigendom, bedragende de volle waarde van 500 piasters, of het bekleeden van eenen post van 300 piasters jaarlijksch inkomen, of een be-

zitter te wezen van eenig goed, jaarlijks opbrengende eene rente van 300 piasters, of het beoefenen van eenige wetenschap of het bezitten van eenigen wetenschappelijken graad.

Artikel 22.

Ieder Gemeente-Kiezer zal stemmen voor den Kiezer of de Kiezers van het kanton, noemende in het openbaar hetzelfde getal andere burgers, inwoners van hetzelfde kanton, hetwelk in zijne tegenwoordigheid in een, alleen tot dat einde gehouden, register zal worden ingeschreven.

Artikel 23.

De twijfelingen of geschillen, welke over de bevoegdheden en vormen der gemeente-stemmingen mogen ontstaan en de klagten, die wegens omkooping of kuiperij mogen inkomen, zullen door regters en bijkomende getuigen worden beslist en hunne beslissing zal daarop ten uitvoer gebragt worden, doch met het vermogen van appèl aan den Raad van het kanton.

Artikel 24.

De verkiezingen zullen publiek zijn, en niemand mag zich gewapend daarbij vertoonen.

Artikel 25.

De verkiezingen zullen gedurende den tijd van acht dagen open staan, na verloop van welken de vergadering wordt ontbonden en iedere verdere handeling van dezelve tegen de Constitutie en Wet, is niet alleen nietig, maar eene misdaad tegen de openbare rust.

Artikel 26.

Na den afloop der verkiezing zal de regter of regters, die de vergadering gepresideerd mogen hebben, het stem-register van zijne gemeente toegemaakt en verzegeld aan den Raad inzenden.

Artikel 27.

Zoodra de paketten der gemeente-vergaderingen ont-

vangen zijn, zal de Raad van het kanton gepresideerd door een der gewone regters en bij ontstentenis van een' derzelve, door een' der magistraats-personen in openbare zitting vergaderen, in hunne tegenwoordigheid zullen de paketten der gemeente-vergaderingen worden geopend en zij zullen van al de stemmen lijsten formeren en dezelve vergelijken, schrijvende die in een register.

Artikel 28.

De burgers, die het grootste getal stemmen hebben, zullen worden verklaard te wezen, constitutioneel verkoren Kiezers. Indien uit de gelijkheid van stemming eenigen twijfel ontstaat, zal zulks door het lot beslist worden.

Artikel 29.

De Raad van het kanton zal aan den Raad der hoofdplaats van de provincie het resultaat van de verkiezing, die dezelve magezien heeft, doen toekomen, en zal insgelijks onverwijld aan de benoemde personen van derzelver benoeming kennis geven, opdat zij op den bij de Constitutie bepaalden dag in de hoofdplaats der provincie mogen bijeenkomen.

TWEEDE AFDEELING. — Van de Kies- of Provinciale-Vergaderingen.

Artikel 30.

De kiesvergadering is zamengesteld uit de Kiezers door de kantons benoemd.

Artikel 31.

Den eersten October van ieder vierde jaar, zal de kiesvergadering bijeenkomen in de hoofd-provincie en zal overgaan tot het doen van al de verkiezingen die tot dezelve behooren, als wanneer ten minste twee derden der Kiezers tegenwoordig moeten zijn. De Raad der hoofdplaats zal deze vergadering presideren, terwijl zij uit derzelver Leden tot President kiezen dengenen, die het grootste getal stemmen bekomt.

Artikel 32.

Het 24ste en 25ste Artikel zijn mede toepasselijk op de kiesvergaderingen.

Artikel 33.

De post van Kiezer zal vier jaren duren, de openvallende plaatsen zullen vervuld worden door degenen, die in getal van stemmen het naaste volgen.

Artikel 34.

De functien van kiesvergaderingen, zijn: het stemmen

1. Van den President der Republiek.
2. Van den Vice-President derzelve.
3. Van de Senateurs van het departement.
4. Van den Vertegenwoordiger of de Vertegenwoordigers, door de provinciën afgevaardigd.

Artikel 35.

De stemmen van deze vier klassen van verkiezing zullen in vier onderscheidene registers worden opgeteekend en dezelfde kiesvergadering zal tot het onderzoek der laatstgemelden overgaan.

Artikel 36.

Een Vertegenwoordiger van eene provincie moet eene volstrekte meerderheid hebben bekomen, namelijk eene meerderheid van een of meer stemmen boven de helft der Kiezers, die aan deze verkiezing mogen deel gehad hebben.

Artikel 37.

De Vertegenwoordigers zullen verkoren worden één voor één, in eene onafgebrokene zitting en die, welke de gemelde meerderheid bekomen hebben, zullen worden verklaard verkoren te wezen. Bijaldien niemand zoodanige meerderheid heeft, zal ten aanzien van de twee, die het grootste getal hebben, eene tweede opneming van stemmen geschieden, en hij die de meerderheid heeft, zal Vertegenwoordiger wezen. Ingeval de stemmen gelijk staan, zal daarin door het lot beslist worden.

Artikel 38.

De verkiezing van een' Vertegenwoordiger of Vertegenwoordigers aldus volbragt zijnde, zal de President van de kiesvergadering daarvan aan de verkozene kennis geven zonder eenig verwijl hoegenaamd, opdat zij bij de naaste vergadering kunnen tegenwoordig zijn en zullen de registers toegemaakt en verzegeld aan de kamer van Vertegenwoordigers worden toegezonden.

Artikel 39.

Met gelijke formaliteit en zonder opneming van stemmen, zullen aan den Raad van de hoofdplaats van het departement worden ingezonden de stemregisters van den President en den Vice-President der Republiek en van de Senateurs, ten einde dezelve, zoodra de paketten van al de provinciale vergaderingen ontvangen zijn, die aan de kamer van den senaat kunnen doen toekomen, tot het oogmerk in de vijfde Afdeeling van den vierden Tijtel opgegeven.

VIERDE TYTEL.

Van de Wetgevende Magt.

Eerste afdeeling. — Van de verdeeling, bepaling en functiën van deze magt.

Artikel 40.

Het Congres van Colombia zal verdeeld zijn in twee kamers, die van den Senaat en die van Vertegenwoordigers.

Artikel 41.

In de eene of de andere van dezelve kunnen wetten haren oorsprong hebben en ieder mag respectivelijk aan de andere, verbeteringen, veranderingen of bijvoegingen voorstellen, ten einde zij die onderzoeken of hare toestemming tot de voorgestelde wet door eene volstrekte verwerping weigeren.

Artikel 42.

Wetten, betrekkelijk belastingen of impositiën, zijn uitgezonderd; zij kunnen enkel in de kamer van Vertegenwoordigers haren oorsprong nemen, doch de Senaat behoudt het gewone regt van bijvoeging, verandering of weigering, ten aanzien van dezelve.

Artikel 43.

De ontwerpen of voorstellen van wetten, die volgens de regelen van debattering aangenomen mogen worden, zullen ondergaan drie discussiën in onderscheidene zittingen met de tusschenruimte van ten minste eenen dag tusschen dezelve, zonder welke daarop geen besluit kan vallen.

Artikel 44.

Ingeval het voorstel onverwijld noodzakelijk mogt zijn, zal de laatste formaliteit kunnen worden vermijd, wanneer in dezelfde kamer, waarin het zijnen oorsprong heeft genomen, eene discussie en verklaring van zoodanige onverwijlde noodzakelijkheid is voorafgegaan. Deze verklaring en de redenen voor dezelve, zullen gezamenlijk met het ontwerp van wet aan de andere kamer worden ingezonden, om aldaar te worden onderzocht; bijaldien deze kamer mogt oordeelen, dat er geene onverwijlde noodzakelijkheid bestaat, zal het ontwerp terugkeeren, om met de wettige formaliteiten onderzocht te worden.

Artikel 45.

Geen "ontwerp" of voorstel van wet, hetwelk in eene kamer verworpen is, kan voor de zitting van het volgende jaar weder worden voorgedragen; doch dit zal niet beletten, dat eenige van deszelfs artikelen een gedeelte uitmaken van andere voorstellen, die niet verworpen zijn geworden.

Artikel 46.

Geen "ontwerp" of voorstel van wet, constitutio-

neel aangenomen, uitgevaardigd en vastgesteld bij de twee kamers, kan als wet van de Republiek worden beschouwd, alvorens hetzelve door de uitvoerende magt onderteekend is geworden. Indien dezelve niet goedvindt zulks te doen, zal het "ontwerp" naar de kamer, uit welke het zijn oorsprong heeft genomen, met de daarbij gevoegde verbeteringen, hetzij dezelve voortspruiten uit gebrek in den vorm of inhoud voor het verloop van tien dagen na den ontvangst van hetzelve, worden teruggezonden.

Artikel 47.

De verbeteringen door de uitvoerende magt voorgedragen, zullen in het dagboek der zittingen van de kamer, uit welke de wet geëmaneerd is, worden ingeschreven. Indien dezelve niet voldoende mogten wezen, mag de wet weder worden bediscussiëerd en wanneer dezelve voor de tweede maal door eene meerderheid van twee derden der tegenwoordig zijnde leden is goedgekeurd, mag zij met derzelver verbetering aan de andere kamer worden ingezonden. Het ontwerp zal alsdan eene wet worden.

Artikel 48.

Wanneer de tien dagen, in Artikel 46 vastgesteld, verloopen mogten wezen, en het ontwerp met de bedenkingen niet is terug gekomen, zal het de kracht van wet hebben, en zal als zoodanig worden verklaard, ten ware het Congres gedurende dien tijd geadjourneerd of geprorogeerd mogt zijn geworden, in welk geval de bedenkingen in het begin der naastvolgende sessie moeten worden voorgedragen.

Artikel 49.

De sanctie van de uitvoerende magt is insgelijks noodzakelijk, om de andere besluiten, decreten, ordonnantien en acten van wetgeving der kamers kracht te geven; uitgezonderd die van de schorsing en op-

roeping van derzelver zittingen, de decreten waarbij zij Commissiën geven in zaken van haar eigen bestuur, in de verkiezingen welke haar aangaan; in de beslissingen wegens de bevoegdheden van derzelver leden, de orders om de opengevallene plaatsen in de kamers te vervullen, de regelen van hare debatten en uitwendige economie, de bestraffing van hare leden en van degenen die in het betoonen van eerbied aan haar, te kort schieten, en alle andere daden in welke de zamenwerking van beide de kamers niet noodzakelijk moge wezen.

Artikel 50.

De voorstellen welke als onverwijld noodzakelijk bij de beide kamers zijn doorgegaan, zullen door de uitvoerende magt, zonder dat derzelver onverwijlde noodzakelijkheid in aanmerking komt, binnen twee dagen gesanctioneerd of teruggezonden worden.

Artikel 51.

Bij het inzenden van de raadplegingen van de eene kamer naar de andere en naar de uitvoerende magt, zullen de dagen op welke het onderwerp is bediscussiëerd, de datums der respective besluiten, dat van de onverwijlde noodzakelijkheid, indien er eene zoodanige bestaat, en de openlegging van de redenen en gronden welke de oorzaak daarvan geweest zijn, uitgedrukt worden. Wanneer eenige van deze vereischte formaliteiten zijn verzuimd, zal de acte binnen twee dagen worden teruggezonden aan de kamer in welke het verzuim heeft plaats gehad, of aan de kamer waarin hetzelve zijnen oorsprong heeft genomen, bijaldien het verzuim in beiden plaats gehad heeft.

Artikel 52.

Telkens, wanneer eene wet naar de uitvoerende magt moet worden gezonden om gesanctioneerd te worden, zal dezelve in duplo opgemaakt en aan beide de ka-

mers voorgelezen worden. De twee origineelen zullen door derzelver respective Presidenten en Secretarissen worden onderteekend en onmiddellijk door eene deputatie aan den President der Republiek worden aangeboden.

Artikel 53.

De wet door den President der Republiek gesanctioneerd, of door denzelven bedenkingen daartegen gemaakt zijnde, zal met inachtneming van artikel 46 een der origineelen met deszelfs decreet door den Secretaris van de respective Expeditie aan de beide kamers ter Registratie worden teruggezonden. Dit origineel zal in de archiven van die kamer, alwaar de wet haren oorsprong heeft genomen, bewaard worden.

Artikel 54.

Voor de afkondiging van eene wet zal steeds dit formulier worden gebruikt: "De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers der Republiek Colombia in Congres vergaderd, enz. decreteren."

TWEEDE AFDEELING. — Van de bijzondere attributen van het Congres.

Artikel 55.

De attributen, die uitsluitend aan het Congres behooren, zijn:

1. Het vaststellen van de openbare uitgaven ieder jaar, met in het ooghouding van die, welke voorondersteld worden en welke de uitvoerende magt aan hetzelve zal voordragen.

2. Het decreteren van hetgene noodig is tot het bestuur, de conservatie en alienatie van het nationaal eigendom.

3. Het vaststellen van alle soorten van impositiën, regten of lasten, het waken over derzelver invordering en het geven van verslag daarvan, aan de uitvoerende magt en de andere ambtenaren der Republiek.

4. Het contracteren van schulden op het crediet van Colombia.

5. Het oprigten van eene nationale bank.

6. Het vaststellen en bepalen van de waarde, het gewigt, de gehalte en den naam der muntspeciën.

7. Het vaststellen en regelen van maten en gewigten.

8. Het oprigten van de geregtshoven en lagere regtbanken der Republiek.

9. Het decreteren van het dáárstellen of afschaffen van openbare posten, het bepalen, verminderen of vermeerderen van derzelver salarissen.

10. Het vaststellen van regels van naturalisatie.

11. Het toeleggen van personeele belooningen en vergelding aan hen, die grooten dienst aan Colombia hebben bewezen.

12. Het decreteren van openbare eerbewijzingen aan de nagedachtenis van groote mannen.

13. Het decreteren van de aanwerving en organisatie der legers, het bepalen van hunne sterkte in vredestijd en het vaststellen van den tijd, dat zij in dienst behooren te blijven.

14. Het decreteren van den aanbouw en het uitrusten der zeemagt, het vermeerderen of verminderen van dezelve.

15. Het maken van reglementen, waarna de land- en zeemagten moeten bestuurd worden.

16. Het verklaren van oorlog met in het ooghouding van de daadzaken, welke de uitvoerende magt aan hetzelve voordraagt.

17. Van de uitvoerende magt te requireren, dat dezelve over vrede onderhandele.

18. Het geven van deszelfs toestemming en goedkeuring aan de traktaten van vrede, bondgenootschap,

vriendschap, koophandel, neutraliteit en alle andere traktaten der uitvoerende magt.

19. Het bevorderen door wetten, van openbare opvoeding en den aanwas van wetenschappen, kunsten en nuttige inrigtingen, en het verleenen voor een' bepaalden tijd van uitsluitende regten tot opwekking en aanmoediging van dezelve.

20. Het verleenen van algemeen pardon, bijaldien eenige groote beweegreden van openbaar belang zulks vordert.

21. Het uitkiezen van de stad, welke tot den zetel van het Gouvernement moet dienen en het veranderen van denzelven, wanneer zulks noodig wordt geoordeeld.

22. Het vaststellen van de grenzen der departementen, provinciën en andere verdeelingen van het grondgebied van Colombia, welke tot des te beter besturing van hetzelve meest voegzaam zullen wezen.

23. Het toelaten of weigeren van den doortogt van troepen eener andere natie, over het grondgebied van Colombia.

24. Het vergunnen of weigeren van het verblijven der esquaders van eenen anderen staat in de havens van Colombia, voor langer dan eene maand.

25. Het verleenen aan de uitvoerende magt, gedurende den tegenwoordigen oorlog van onafhankelijkheid, van zoodanige buitengewone magten als zij onvermijdelijk mogen oordeelen, in die gedeelten, welke thans het tooneel van krijgsverrigtingen zijn, en in die, welke onlangs van den vijand zijn verlost, verminderende dezelve echter zooveel mogelijk en bepalende enkel dien tijd, welke geoordeeld zal worden gebiedend noodzakelijk te wezen.

26. Het decreteren van alle andere wetten en or-

donnantiën, van welken aard dezelve zijn mogen, en het veranderen, verbeteren en vernietigen van de reeds bestaande. De uitvoerende magt kan alleenlijk eene boodschap voordragen, welke het in overweging mag nemen, doch nimmer in den vorm van wet.

Derde afdeeling. — Van de huishoudelijke functiën en het voorregt, hetwelk de beide kamers en derzelver leden gemeen hebben.

Artikel 56.

Iedere kamer heeft het regt van het vaststellen der reglementen, welke in derzelver zittingen, debatten en raadplegingen moeten worden in acht genomen. Overeenkomstig met dezelve mogen zij zoodanige van hare leden, die dezelve overtreden, of op welke manier zij ook schuldig mogen zijn, de vastgestelde straffen opleggen, hen zelfs uitstootende en onwaardig verklarende om eenigen anderen post van vertrouwen of magt in de Republiek te erlangen, wanneer zulks door de eenparige stemmen van twee derde gedeelten der tegenwoordig zijnde leden is beslist.

Artikel 57.

Geene der kamers kan derzelver sessiën openen, zonder de zamenwerking van eene volstrekte meerderheid van derzelver leden, doch in ieder geval zal het bestaande getal, hoedanig hetzelve ook moge wezen, de medewerking van de afwezenden vereenigen en met kracht te weeg brengen, op de wijze en onderhevig aan de straffen, waaraan dezelve kamers onderworpen zijn.

Artikel 58.

De zittingen van ieder jaar éénmaal geopend zijnde, zal de zamenwerking van twee derde gedeelten der leden genoegzaam zijn, opdat dezelve mogen kunnen voortduren, mits deze twee derde gedeelten nimmer

minder zijn, dan de twee derde gedeelten der volstrekte meerderheid.

Artikel 59.

De kamers zullen in het huis harer zittingen het uitsluitend regt van deszelfs inrigting hebben, en buiten hetzelve al datgeen, wat tot de vrije uitoefening harer functiën bevorderlijk is. In de uitoefening van dit regt mogen zij met de straffen, die zij vastgesteld zullen hebben, straffen of doen straffen, al degenen, die den verschuldigden eerbied uit het oog verliezen, of tegen het ligchaam of de voorregten van derzelver leden zamenspannen, of wien het ook zij, die op eenige andere wijze hunne orders en raadplegingen wederstreeft of belemmert.

Artikel 60.

De zittingen van beide de kamers zullen openbaar wezen, doch mogen geheim worden gehouden, wanneer zij zulks noodig oordeelen.

Artikel 61.

De handelingen van iedere kamer zullen blijken in een dagelijksch register, waarin derzelver debatten en besluiten geschreven, en welke van tijd tot tijd zullen worden in het licht gegeven, echter met uitzondering van die dingen, welke behooren te worden teruggehouden, volgens het gevoelen, hetwelk ieder moge uiten, en zullen altoos, wanneer het vijfde gedeelte der tegenwoordig zijnde leden zulks vordert, de stemmen van derzelver leden op ieder voorstel of raadpleging overluid worden uitgebragt.

Artikel 62.

Iedere kamer zal uit het midden van hare leden eenen President en eenen Vice-President kiezen, wier functiën één jaar zullen duren, van de eene gewone sessie tot de andere, en zal eenen Secretaris benoemen. Zij zal mede de ambtenaren benoemen, die zij tot het

volvoeren harer werkzaamheden noodig mogt oordeelen, met toelegging van geëvenredigde bezoldigingen aan degenen, die in dienst worden gesteld.

Artikel 63.

De mededeelingen tusschen de kamers en de uitvoerende magt of tusschen haar zelven, zullen geschieden door derzelver respective Presidenten of door middel van deputatiën.

Artikel 64.

De Senateurs en Vertegenwoordigers bekleeden dat karakter voor de Natie en niet voor het departement of de provincie, welke hen benoemt; zij kunnen geene orders of private instructiën ontvangen van de Kiesvergaderingen, welke alleenlijk petitiën kunnen inleveren.

Artikel 65.

De President en Vice-President der Republiek, de Ministers van het Hooge Hof van regtspleging, de Secretarissen van het kabinet, de Intendanten, de Gouverneurs en anderen, die publieke posten bekleeden, aan welken zulks bij de wet verboden is, kunnen geene Senateurs noch Vertegenwoordigers wezen. De overigen mogen een van beiden zijn, mits zij de personeele uitoefening van hunne bedieningen gedurende de zittingen staken. Wanneer een Senateur of Vertegenwoordiger tot eenigen anderen publieken post wordt benoemd, zal het aan zijne Kiezers vrij staan hem toe te laten of af te keuren.

Artikel 66.

De leden van het Congres zijn onschendbaar in hunne personen en goederen, gedurende de sessiën en terwijl zij van of naar hunne woningen gaan of terugkeeren, uitgezonderd ingeval van verraad of andere zware misdaad tegen de maatschappelijke orde, en zij zijn niet verantwoordelijk aan eenige authoriteit, of te

eenigen tijde hoegenaamd wegens redevoeringen en gevoelens in de kamer uitgesproken.

Artikel 67.

De Senateurs en Vertegenwoordigers zullen van de nationale schatkist eene bij de wet vastgestelde schadeloosstelling erlangen, berekend naar den tijd, dien zij noodig hebben, om van hunne woningen naar de plaats der vergadering te komen en bij het sluiten der sessiën derwaarts terug te keeren.

VIERDE AFDEELING. — Van den tijd, den duur en de plaats der zitting van het Congres.

Artikel 68.

Het Congres zal stiptelijk ieder jaar bijeenkomen, openende deszelfs gewone sessiën op den 2 Januarij.

Artikel 69.

Eene buitengewone vergadering van het Congres zal negentig dagen duren. Ingeval van noodzakelijkheid mag dezelve dertig dagen verlengd worden.

Artikel 70.

De kamers zullen in eene en dezelfde gemeente wezen, en terwijl zij vergaderd zijn, zullen hare zittingen niet langer dan twee dagen worden geschorst, noch naar eenige andere bepaalde plaats, dan die, in welke zij hunne zittingen mogten houden, worden verlegd, zonder onderlinge toestemming, doch indien zij wegens de verandering overeenkomende, ten aanzien van den tijd en de plaats verschillen, zal de uitvoerende magt het regt hebben tusschen beiden te komen, door het vaststellen van een middelterm tusschen de uitersten van het verschil.

VIJFDE AFDEELING. — Van het opnemen der stemmen en van de aan het Congres behoorende verkiezing.

Artikel 71.

In de jaren der verkiezing zal het Congres in de

kamer van den Senaat bijeenkomen. De pakketten van de verkiezingen tot President en Vice-President der Republiek en tot Senateurs van de departementen zullen in deszelfs tegenwoordigheid worden geopend, en er zullen lijsten worden gemaakt van al de stemmen der kiesvergaderingen, welke in het register, behoorende tot iedere klasse van verkiezingen, zullen worden ingeschreven. De opnemingen der stemmen zal door vier leden van het Congres en de Secretarissen in het openbaar geschieden.

Artikel 72.

Om President der Republiek te wezen, zullen twee derde gedeelten der stemmen van de Kiezers, welke in de provinciale vergaderingen bijeenkomen, noodig zijn. Hij, die deze meerderheid bekomt, zal voor President verklaard worden.

Artikel 73.

Zoo dikwijls de voorzegde meerderheid ontbreekt, zal het Congres de drie, welke de meeste stemmen hebben, afzonderen, en tot het verkiezen van een uit dezelven overgaan. Hij, die bij deze verkiezing de stemmen van twee derde gedeelten der tegenwoordig zijnde leden bekomt, zal President der Republiek zijn.

Artikel 74.

Indien na den afloop van het opnemen der stemmen niemand uitgekozen is, zal het Congres de stemming bepalen tot de twee, die bij de voorgaande handeling het grootste getal stemmen hebben.

Artikel 75.

De verkiezing van President zal geschieden in eene enkele sessie, welke eene onafgebrokene moet wezen.

Artikel 76.

De Vice-President der Republiek zal met dezelfde formaliteiten als de President worden verkoren.

Artikel 77.

Het Congres zal tot Senateurs verklaren, degenen, die de volstrekte meerderheid der stemmen van de Kiezers van ieder departement, welke bij de verkiezing bijeenkomen, erlangen.

Artikel 78.

Indien de meerderheid niet ten voordeele van eenen of van verscheidenen is, zal, nadat hiervan kennis is gegeven, het Congres een getal ronddeelen, hetwelk gelijk is, of, indien er geene gelijkheid plaats heeft, aan het drievoud van degenen nabij komt, welke onder die ontbreken, die de meeste stemmen hebben. Deze afzondering verrigt zijnde, zal hetzelve overgaan, om uit dezelve één voor één degenen te verkiezen, die benoemd moeten worden. Indien er uit de opneming der stemmen geene verkiezing mogt volgen, zal dezelve herhaald worden, overeenkomstig met artikel 74.

Artikel 79.

Ingeval van twijfel, uit hoofde van gelijkheid van stemmen in de verkiezingen, zal zulks door het lot worden beslist.

Artikel 80.

Wanneer er een Senateur of Vertegenwoordiger door den dood, afstand of eenige andere oorzaak komt te ontbreken, zullen de opengevallene plaatsen door het Congres worden vervuld, kiezende een uit de drie, welke in de registers van de kiesvergaderingen het naast volgend grootste getal van stemmen hebben; doch indien in de voorzegde registers zich dit getal niet bevindt, zal de respective kamer orders uitvaardigen, om eenige andere persoon op die wijze bij de Constitutie voorgeschreven, te benoemen. De duur der benoeming zal enkel tot de naaste gewone verkiezingen wezen.

Artikel 81.

Indien dezelfde persoon op denzelfden tijd door het departement zijner geboorte benoemd wordt, en door dat zijner inwoning, of door de provincie alwaar hij geboren is, en die, in welke hij woont, zal de benoeming voor die der geboorte gelden.

Artikel 82.

Het Congres zal aan degenen, die tot de plaatsen van President, Vice-President en Senateurs benoemd zijn, kennis van hunne benoeming geven, opdat zij op den bepaalden dag mogen verschijnen, om daarvan bezit te nemen.

Artikel 83.

Het tegenwoordige Congres benoemt bij deze eerste gelegenheid den President, den Vice-President en de Senateurs der Republiek.

Zesde afdeeling. — Van de Kamer van Vertegenwoordigers.

Artikel 84.

De kamer van Vertegenwoordigers is zamengesteld uit de afgevaardigden, benoemd door al de provinciën der Republiek, overeenkomstig met deze Constitutie.

Artikel 85.

Iedere provincie zal eenen Vertegenwoordiger benoemen voor elke dertig duizend zielen van derzelver bevolking, doch indien er een overschot is van vijftien duizend zielen zal nog een Vertegenwoordiger worden benoemd. Elke provincie, hoedanig derzelver bevolking zijn moge, zal ten minste eenen Vertegenwoordiger benoemen. Het bestaande Congres zal bij een decreet het getal der Vertegenwoordigers, die iedere provincie moet benoemen, bepalen, totdat lijsten van de bevolking opgemaakt zullen wezen.

Artikel 86.

De proportie van een voor dertig duizend zal de

regelmaat van vertegenwoordiging blijven, totdat het getal der Vertegenwoordigers een honderd bedraagt, en ofschoon de bevolking moge toenemen, zal het getal der Vertegenwoordigers uit dien hoofde niet worden vermeerderd, maar de proportie zal voortgaan totdat een Vertegenwoordiger tot iedere veertig duizend zielen behoort. In dezen staat van een voor veertig duizend, zal de proportie blijven totdat de Vertegenwoordigers een honderd en vijftig beloopen, en zal alsdan, zoo als in het voren gemelde geval de proportie vijftig duizend voor een wezen. In al deze omstandigheden zal een Vertegenwoordiger benoemd worden door een overschot, hetwelk de helft van het grondgetal bedraagt.

Artikel 87.

Niemand kan Vertegenwoordiger wezen, die, boven de bevoegdheden van Kiezer, niet bezit:

1. De hoedanigheid van inboorling of inwoner van de provincie die hem benoemt.

2. Twee jaren verblijf op het grondgebied der Republiek, onmiddellijk vóór de verkiezing.

Dit vereischte sluit niet uit degenen, die wegens den dienst van de Republiek of met verlof van het Gouvernement, afwezend, of uit hoofde van hunne verknochtheid aan de zaak der onafhankelijkheid, gevangen, uit het land gebannen of gevlucht zijn.

3. Landeigendom tot het volle bedrag van 2000 piasters of een inkomen van 500 piasters 's jaars, of de openbare beoefening van eenige wetenschap.

Artikel 88.

Die, welke niet in Colombia geboren zijn, moeten, om Vertegenwoordigers te worden, acht jaren in de Republiek gewoond hebben en tien duizend piasters in landeigendom bezitten. Hiervan zijn uitgezonderd degenen, die geboren zijn in eenig gedeelte van het

Amerikaansche grondgebied, hetwelk in het jaar 1810 aan Spanje behoorde en niet met eenige andere vreemde natie is vereenigd; voor de zoodanigen zal een verblijf van vier jaren en vijf duizend piasters in landeigendom genoegzaam zijn.

Artikel 89.

De kamer der Vertegenwoordigers heeft het uitsluitend regt van voor den Senaat aan te klagen, den President der Republiek, den Vice-President en de Ministers van het Hooge Geregtshof in ieder geval van een gedrag, openbaar met het algemeen welzijn der Republiek en met de pligten hunner ambten strijdig, of van grove misdaden tegen de maatschappelijke orde.

Artikel 90.

De overige ambtenaren van Colombia zijn mede aan het toezigt van de kamer van Vertegenwoordigers onderworpen, en dezelve mag hen voor den Senaat aanklagen, wegens het kwalijk waarnemen hunner functiën of andere zware misdaden. Echter krenkt noch vermindert dit vermogen niet dat van de overige chefs en regtbanken, om voor de nakoming der wetten te waken en hunne respective ondergeschikten, overeenkomstig met deze wetten te regt te stellen, af te zetten en te straffen.

Artikel 91.

De functiën van Vertegenwoordigers zullen vier jaren duren.

Artikel 92.

Aan de kamer van Vertegenwoordigers behoort de wettige verklaring der verkiezingen, en van derzelver respective leden, hunne toelating en de oplossing van twijfelingen, welke daaromtrent mogten ontstaan.

ZEVENDE AFDEELING. — Van de Kamer van den Senaat.

Artikel 93.

De Senaat van Colombia zal bestaan uit de Senateurs

door de departementen der Republiek benoemd, overeenkomstig met deze Constitutie. Ieder departement zal vier Senateurs hebben.

Artikel 94.

De functiën van Senateurs zullen acht jaren duren, doch de Senateurs van ieder departement zullen in twee klassen worden verdeeld, die van de eerste klasse zullen op het einde van vier jaren aftreden, en die van de tweede op het einde van acht jaren, zoodanig, dat alle vier jaren eene verkiezing van de helft van hen zal gedaan worden; op dien tijd zal de kamer in derzelver eerste bijeenkomst door het lot beslissen, van welke twee Senateurs van ieder departement, de functiën op het einde van het eerste tijdvak zullen eindigen.

Artikel 95.

Om Senateur te zijn, wordt, behalve de bevoegdheden van Kiezer, vereischt:

1. Te wezen dertig jaren oud.

2. Te wezen inboorling of inwoner van het departement, hetwelk de verkiezing doet.

3. Drie jaren verblijf op het grondgebied der Republiek, onmiddellijk vóór de verkiezing, met de uitzonderingen van artikel 87.

4. Te bezitten een eigendom tot het volle beloop van vier duizend piasters in landeigendom, of bij gebreke hiervan, een jaarlijksch inkomen of rente van vijf honderd piasters, of te wezen een openbaar beoefenaar van eenige wetenschap.

Artikel 96.

Zij, die niet in Colombia zijn geboren, kunnen geene Senateurs wezen, zonder een verblijf van twaalf jaren, en zestien duizend piasters in landeigendom te bezitten. Hiervan zijn uitgezonderd degenen, die geboren zijn in eenig gedeelte van het Amerikaansche grondgebied,

hetwelk in het jaar 1810 aan Spanje behoorde en hetwelk zich niet met eenige andere vreemde natie heeft vereenigd, voor welke zes jaren verblijf en acht duizend piasters in landeigendom genoegzaam zullen wezen.

Artikel 97.

Het is een bijzonder attribut van den Senaat, de natuurlijke magt van een geregtshof uit te oefenen, in het hooren, teregtstellen, en vonnissen van de ambtenaren der Republiek, aangeklaagd door de kamer van Vertegenwoordigers, in de gevallen van de art. 89 en 90.

Artikel 98.

In die gevallen, waarin de Senaat de functiën van een geregtshof uitoefent, zal de kamer van Vertegenwoordigers een van derzelver leden kiezen, om den post van aanklager waar te nemen, welke volgens de orders en instructiën, die de kamer hem geeft, zal handelen.

Artikel 99.

De Senaat mag het proces zelf besturen of door eene commissie uit deszelfs midden, met voorbehouding van het vonnis, hetwelk de Senaat zelf zal uitspreken.

Artikel 100.

Wanneer eene voor den Senaat gebragte aanklagt bij denzelven is aangenomen, zal de aangeklaagde dadelijk in zijnen post worden geschorst, en zal de authoriteit, tot welke dezelve behoort, de plaats provisioneel vervullen.

Artikel 101.

Niemand kan bij die regtbank veroordeeld worden, zonder de eenparige stemmen van twee derde gedeelten der tegenwoordig zijnde Senateurs.

Artikel 102.

De beslissing van den Senaat in die gevallen, kan niet verder gaan, dan het ontzetten van den schuldig

bevondenen van zijnen post, en het onbekwaam verklaren van denzelven, om andere eer, voordeel of vertrouwen in Colombia te erlangen, doch zal de aangeklaagde desniettemin onderhevig blijven aan aanklagte, proces, vonnis en straf volgens de wet.

Artikel 103.

In die gevallen, waarin de Senaat zulks voegzaam oordeelt, zal de President van het Hooge Geregtshof, of een van deszelfs leden, bij deszelfs teregtzittingen assisteren, ten einde denzelven in de wet voor te lichten en te instrueren.

Artikel 104.

De decreten, akten en vonnissen, welke de Senaat in deze teregtzittingen uitspreekt, mogen zonder de sanctie van de uitvoerende magt ten uitvoer gebragt worden.

VYFDE TYTEL.

Van de uitvoerende Magt.

EERSTE AFDEELING. — Van den aard en duur van deze Magt.

Artikel 105.

De uitvoerende magt der Republiek zal in ééne persoon gevestigd zijn, met den tijtel van President der Republiek Colombia.

Artikel 106.

De President moet een geboren burger van Colombia zijn, en al de overige bevoegdheden, die tot Senateur vereischt worden, bezitten.

Artikel 107.

De duur van het Presidentschap zal zijn vier jaren, en kan hij niet meer dan eenmaal zonder tusschenpozing herkozen worden.

Artikel 108.

Er zal een Vice-President zijn, dewelke de functiën van President, in geval van overlijden, ontzetting of

afstand zal uitoefenen, totdat een opvolger benoemd zal wezen, hetgeen op de naastvolgende bijeenkomst van de kiesvergaderingen moet geschieden. Hij zal insgelijks in geval van afwezigheid, ziekte of eenige andere tijdelijke onbekwaamheid van den President, de functiën vervullen.

Artikel 109.

De Vice-President der Republiek moet dezelfde bevoegdheden hebben als de President.

Artikel 110.

De President van den Senaat zal in de ontbrekingen van President en Vice-President van de Republiek voorzien; doch wanneer dezelve aangevuld zijn, zal men onmiddellijk overgaan om de opengevallene plaatsen overeenkomstig met deze Constitutie te vervullen.

Artikel 111.

De duur der functiën van President en Vice-President, benoemd buiten de tijden door de Constitutie vastgesteld, zal enkel wezen tot de naastvolgende gewone bijeenkomst van de kiesvergaderingen.

Artikel 112.

De President en Vice-President zullen voor hunne diensten de bij de wet bepaalde salarissen genieten, welke salarissen gedurende den tijd, dat zij die posten bekleeden, nimmer zullen mogen worden vermeerderd of verminderd.

Tweede afdeeling. — Van de functiën, pligten en voorregten van den President der Republiek.

Artikel 113.

De President is het hoofd van het algemeen bestuur der Republiek. De bewaring der orde en rust binnen 's lands, en der veiligheid van buiten, zijn hem bijzonder toevertrouwd.

Artikel 114.

Hij promulgeert en beveelt de uitvoering en nake-

ming der wetten, decreten, ordonnantiën en akten van het Congres, wanneer zij overeenkomstig met de eerste afdeeling van den vierden tijtel dezer Constitutie de kracht als zoodanige hebben en hij vaardigt de decreten, reglementen en instructiën uit, welke tot derzelver uitvoering gepast mogen wezen.

Artikel 115.

Hij roept het Congres bijeen, op de tijdstippen bij deze Constitutie bepaald, en in andere buitengewone gevallen, waarin het gewigt van eenig voorval zulks vordert.

Artikel 116.

Hij vaardigt al de noodige orders uit, om de constitutioneele verkiezingen gemakkelijk te maken.

Artikel 117.

Hij bezit over de geheele Republiek het opperbevel over de land- en zeemagten, en is bij uitsluiting met derzelver beheer belast, doch hij kan dezelve zonder voorafgaand besluit en toestemming van het Congres niet in persoon commandeeren.

Artikel 118.

Bijaldien, overeenkomstig met het voorgaande artikel, de President de magten van de Republiek of eenig gedeelte van dezelve in persoon kommandeert, zullen door zoodanige daad de functiën van de uitvoerende magt op den Vice-President overgaan.

Artikel 119.

Hij zal in den naam der Republiek den oorlog verklaren, wanneer het Congres denzelven heeft gedecreteerd en alle noodige toebereidselen maken.

Artikel 120.

Hij sluit traktaten van vrede, alliantie, vriendschap, wapenstilstand, koophandel, neutraliteit en alle andere met vreemde vorsten, natien of volk, doch buiten de toestemming en goedkeuring van het Congres wordt

nimmer aan die, welke reeds door gevolmagtigden gesloten zijn, bekrachtiging gegeven noch geweigerd.

Artikel 121.

Met voorafgaand besluit en toestemming van den Senaat, zal hij al de Ministers en diplomatieke Agenten en de militaire Officieren boven den rang van kolonel benoemen.

Artikel 122.

Gedurende dat de vergadering is gescheiden, kan hij de gemelde posten vervullen, wanneer de benoeming tot dezelve onverwijld noodzakelijk is, tot de naastvolgende gewone of buitengewone bijeenkomst van den Senaat, als wanneer zij overeenkomstig met het voorgaande artikel vervuld zullen worden.

Artikel 123.

Insgelijks staat aan hem de benoeming van de overige burgerlijke ambtenaren en militaire officieren, welke de Constitutie of de wet niet aan eenige andere authoriteit voorbehoudt.

Artikel 124.

Hij moet zorg dragen, dat door de regtbanken en de regters der Republiek schielijk en volkomen regt worde gedaan, en dat derzelver vonnissen behoorlijk vervuld en uitgevoerd worden.

Artikel 125.

Hij mag zoodanige ambtenaren in hunne functiën opschorten, als zij onbekwaam of in hunnen pligt nalatig zijn, doch hij zal ter zelfden tijd der regtbank, onder welke zij behooren, daarvan kennis geven, met overzending daarbij, van de redenen of documenten, welke hem daartoe aanleiding hebben gegeven, opdat volgens de wetten regt moge worden gedaan.

Artikel 126.

Hij mag niemand van zijne vrijheid berooven, noch eenige straf hoegenaamd opleggen. Ingeval het algemeen welzijn en de veiligheid der Republiek het arres-

teren van eenige persoon vorderen, mag de President tot dat einde, orders uitvaardigen, doch alleenlijk onder voorwaarde, dat hij dezelve binnen acht en veertig uren ter beschikking van de competente regtbank of regters zal doen overleveren.

Artikel 127.

Ten gunste der menschelijkheid vermag hij, indien eenige bijzondere noodzakelijkheid zulks vordert, lijfstraffen veranderen, gezamenlijk met de regters die in de zaak oordeelen, hetzij op zijn of hun vertoog.

Artikel 128.

Ingeval van inwendige beroerte, die de veiligheid der Republiek bedreigt en in dat van uitwendigen en plotselijken inval; vermag hij met voorafgaande overeenkomst en toestemming van het Congres alle zoodanige buitengewone middelen aan te wenden, als onvermijdelijk zullen wezen en in den natuurlijken omvang van zijne attributen begrepen zijn. Indien het Congres niet vergaderd wezen mogt, zal hij die magt in zich zelf hebben, doch hij zal hetzelve met het minste verwijl bijeenroepen, ten einde volgens deszelfs besluit te handelen. Dit buitengewone gezag zal uitsluitend tot de volstrekt noodzakelijke tijden en plaatsen beperkt wezen.

Artikel 129.

De President der Republiek zal bij de opening van de jaarlijksche zittingen van het Congres, in de beide kamers verslag doen van den burgerlijken en militairen toestand der natie, derzelver inkomen, uitgaven en hulpbronnen en hij zal de verbeteringen of veranderingen aanwijzen, die in iederen tak gemaakt kunnen worden.

Artikel 130.

Hij zal insgelijks aan iedere Kamer al de onderrigtingen geven, die dezelve kan vorderen, behalve die, waarvan de bekendmaking alsdan niet voegzaam mogt wezen, mits dezelve niet strijdt tegen hetgene hij voorstelt.

Artikel 131.

De President der Republiek kan, terwijl hij dien post bekleedt, alleenlijk voor den Senaat aangeklaagd en teregt gesteld worden in de gevallen bij artikel 89 omschreven.

Artikel 132.

De President mag niet gedurende zijn Presidentschap noch gedurende één jaar daarna, zonder toestemming van het Congres, het grondgebied der Republiek verlaten.

DERDE AFDEELING. — Van den Raad van het Gouvernement.

Artikel 133.

De President der Republiek zal een Gouvernements-Raad hebben, welke bestaan zal uit den Vice-President der Republiek, één' Minister van het Hooge Geregtshof door hem zelven benoemd en de Secretarissen van expeditie.

Artikel 134.

De President zal het gevoelen van den Raad innemen, in al de gevallen behoorende onder artikel 46, 119, 120, 121, 122, 123, 125, 127, 128 en in andere van belang, welke mogen voorkomen of hem toeschijnen belangrijk te wezen, doch hij zal niet verpligt zijn denzelven in zijne deliberatiën te volgen.

Artikel 135.

De Raad zal een register van al deszelfs adviesen houden en zal ieder jaar eene naauwkeurige kopij daarvan aan den Senaat inzenden, alleenlijk met uitzondering van die zaken, welke zijn teruggehouden, terwijl er eene noodzakelijkheid tot terughouding bestaat.

VIERDE AFDEELING. — Van de Secretarissen van expeditie.

Artikel 136.

Er zullen vijf Secretarissen van staat tot de expe-

ditie van zaken zijn, te weten: van buitenlandsche zaken, van binnenlandsche zaken, van finantie, van de marine en van oorlog. De uitvoerende magt kan, voor eenen tijd, twee Secretarissen in één vereenigen.

Artikel 137.

Het Congres zal de veranderingen maken, die de ondervinding leert in deze posten noodig te wezen, of welke de omstandigheden vorderen; en zal hetzelve bij een bijzonder reglement, hetwelk de uitvoerende magt onder deszelfs goedkeuring maken zal, iederen Secretaris de zaken aanwijzen, welke tot zijnen post behooren.

Artikel 138.

Ieder Secretaris is het eigenlijke en onmisbare orgaan, door hetwelk de uitvoerende magt hare orders aan de authoriteiten onder haar uitvaardigt. Eene order, die door den respectiven Secretaris niet is bekrachtigd, behoort door geene regtbank noch door eenig publiek of bijzonder persoon uitgevoerd te worden.

Artikel 139.

Het is de pligt der Secretarissen van expeditie, om aan iedere kamer met medewerking van de uitvoerende magt in hunne respective vakken, schriftelijk of mondeling alle van hen gevraagde inlichting te geven, alleenlijk met terughouding van hetgene niet voegzaam is openbaar te maken.

ZESDE TYTEL.

Van de Regterlijke Magt.

EERSTE AFDEELING. — Van de attributen van het Hooge Geregtshof, de verkiezing en duur van deszelfs leden.

Artikel 140.

Het Hooge Geregtshof zal zamengesteld zijn uit ten minste vijf leden.

Artikel 141.

Om Minister van het Hooge Geregtshof te zijn, wordt vereischt:

1. Te genieten de regten van een' Kiezer.

2. Te wezen een Raad, welke niet geschorst is.

3. Te wezen dertig jaren oud.

Artikel 142.

De Ministers van het Hooge Geregtshof zullen door den President der Republiek in het drievoud van hun getal aan de kamer van Vertegenwoordigers worden voorgedragen. De kamer zal dit getal tot op het dubbel verminderen en zal hetzelve aan den Senaat aanbieden, ten einde deze degenen, die hetzelve zullen uitmaken, moge benoemen. Dezelfde orde zal steeds gevolgd worden, wanneer het door overlijden, ontzetting of afstand vereischt wordt, de plaatsen van alle of eenige leden van het Hooge Geregtshof te vervullen; indien het Congres niet vergaderd is, zal de uitvoerende magt provisioneel de openstaande plaatsen vervullen, totdat de verkiezing in den voorgeschreven' vorm is geschied. Ditmaal zullen zij door het tegenwoordige Congres worden benoemd.

Artikel 143.

Aan het Hooge Geregtshof behoort de kennisneming:

1. Van disputen van ambassadeurs, ministers, consuls of diplomatieke agenten.

2. Van verschillen, welke uit de traktaten en onderhandelingen door de uitvoerende magt aangegaan, mogen ontstaan.

3. Van disputen, welke in de hoogere regtbanken zijn ontstaan of ontstaan mogen.

Artikel 144.

De wet zal de rang, vorm en omstandigheden bepalen, in welke het van de bovengemelde en van alle andere burgerlijke en crimineele zaken, die aan het-

zelve mogen worden opgedragen, kennis behoort te nemen.

Artikel 145.

De ministers van het Hooge Geregtshof zullen in hunne posten blijven, zoo lang zij zich wel gedragen.

Artikel 146.

Op bepaalde tijden door de wet vastgesteld, zullen zij voor dezen dienst de hun toegelegde bezoldiging ontvangen.

TWEEDE AFDEELING. — Van de hoogere Geregtshoven en de lagere Regtbanken van judicature.

Artikel 147.

Tot des te spoediger en gemakkelijker administratie van de justitie zal het Congres door de geheele Republiek de hoogere Geregtshoven oprigten, welke hetzelve noodig moge oordeelen, of die de omstandigheden in het vervolg mogen vorderen, met aanwijzing van het grondgebied, tot hetwelk zich derzelver respective jurisdictie zal uitstrekken en van de plaatsen hunner residentie.

Artikel 148.

De Ministers van de Hoogere Geregtshoven zullen door de uitvoerende magt worden benoemd uit eene drievoudige benoeming door het hooge Geregtshof voorgesteld. De tijd, gedurende welken zij in hunne posten zullen blijven, zal zijn, die in artikel 145 uitgedrukt is.

Artikel 149.

De lagere Hoven van judicature zullen voor het tegenwoordige blijven bestaan op den voet, welke door eene bijzondere wet voorgeschreven zal worden, totdat het Congres de administratie van justitie verandert.

ZEVENDE TYTEL.

Van de inwendige Organisatie der Republiek.

Eerste afdeeling. — Van het bestuur der Departementen.

Artikel 150.

Het Congres zal het grondgebied der Republiek verdeelen in zes of meer departementen, tot des te gemakkelijker en gevoegelijker bestuur van dezelve.

Artikel 151.

Het politieke bewind van ieder departement, zal zijn in handen van eenen magistraatspersoon, onder de benaming van intendant, staande onder den President der Republiek, wiens natuurlijke en onmiddellijke agent hij zal wezen; de wet zal zijne magt bepalen.

Artikel 152.

De intendanten zullen door den President der Republiek worden benoemd, overeenkomstig met het voorgeschrevene in de artikelen 121 en 122. Zij zullen drie jaren in bestuur blijven.

Tweede afdeeling. — Van het bestuur der Provinciën en Kantons.

Artikel 153.

In iedere Provincie zal een Gouverneur wezen, die het onmiddellijk bewind over dezelve hebben zal, ondergeschikt aan den intendant van het departement en met de magt in de wet omschreven; hij zal aanblijven en benoemd worden voor denzelfden tijd als de intendanten.

Artikel 154.

De intendant van het departement is de gouverneur der provincie, in de hoofdplaats van welke hij zal resideren.

Artikel 155.

De raden en gemeentebesturen der kantons, blijven

bestaan. Het Congres zal hun getal, grenzen en attributen, en al wat tot beter bestuur van dezelve kan strekken, regelen.

ACHTSTE TYTEL.

Algemeene Bepalingen.

Artikel 156.

Ieder Colombiër heeft het regt van zijne gedachten en gevoelens vrij te schrijven, te drukken en openbaar te maken, zonder voor de openbaarmaking aan eenig onderzoek, naziening of censuur hoegenaamd onderhevig te wezen, doch zij, die deze onschatbare vrijheid misbruiken, zullen de straf ondergaan, die zij zich volgens de wetten op den hals gehaald hebben.

Artikel 157.

De vrijheid, die de burgers hebben van hun regt met verschuldigde gematigdheid en eerbied voor degenen, die met het openbaar gezag zijn bekleed, te vorderen, zal nimmer verhinderd of beperkt mogen worden. Iedereen zal integendeel op het inroepen van de wetten een spoedig en zeker hulpmiddel vinden, tegen de beleedigingen en verliezen, die hij in persoon, in goederen, in eer en achting moge lijden.

Artikel 158.

Een iegelijk wordt voor onschuldig gehouden, totdat hij overeenkomstig met de wet schuldig verklaard is. Indien vóór deze verklaring noodig geoordeeld mogt worden hem te arresteren of te vatten, zal zulks niet geschieden met eenige gestrengheid, die niet volstrekt noodig is, om zich van zijnen persoon te verzekeren.

Artikel 159.

In crimineele zaken kan geen Colombiër gearresteerd worden, zonder dat een naauwkeurig onderzoek van het feit zij vooraf gegaan en hij volgens de wet aan lijfstraf onderhevig zij.

Artikel 160.

Op de daad kan elke misdadiger gevat worden, en een ieder mag hem arresteren en voor den regter brengen, ten einde de voorzieningen van het voorgaande artikel dadelijk ten uitvoer mogen kunnen worden gebragt.

Artikel 161.

Om een' burger te arresteren, wordt vereischt:

1. Eene order van arrest, geteekend door de authoriteit, aan welke de wet deze magt toevertrouwt.

2. Dat de order de oorzaak der gevangenneming uitdrukke.

3. Dat hij daarvan onderregt worde en een afschrift daarvan bekome.

Artikel 162.

Geen magistraatspersoon noch cipier mag iemand in de gevangenis zetten of houden, zonder vooraf de order van gevangenneming of arrest, waarover het voorgaande artikel handelt, bekomen te hebben.

Artikel 163.

De magistraatspersoon of cipier kan de gemeenschap van den gevangenen met eenige persoon hoegenaamd niet verbieden, ten zij de order van gevangenneming eene clausule bevat van de gemeenschap te beletten. Dit kan niet langer duren dan drie dagen, en er zal nimmer eenig ander bedwang of wijze van gevangenschap plaats hebben, dan zoo als de regter uitdrukkelijk beveelt.

Artikel 164.

Aan willekeurige gevangenhouding zijn schuldig en aan de straf daarop onderhevig,

1. Degenen die zonder wettige magt eenig persoon hoegenaamd arresteren, doen arresteren of zulks bevelen.

2. Zij, die de gemelde magt bezittende, dezelve

misbruiken door het arresteren of bevelen van te arresteren, of in arrest houden van eenig persoon, in gevallen die bij de wet niet zijn bepaald of strijdig met de voorgeschrevene formaliteiten, of op plaatsen, die niet openbaar en wettig als gevangenissen bekend zijn.

3. Diegenen, welke handelen tegen hetgene in de artikelen 162 en 163 is geordonneerd.

Artikel 165.

Zoodra de oorzaken van arrest, vasthouding of gevangenschap wegvallen, zal de gearresteerde persoon in vrijheid worden gesteld. Hij kan dezelve mede erlangen door het stellen van borgtogt in iederen stand van eenige zaak, in welke het klaar is dat geene kapitale straf opgelegd kan worden. Op den tijd van het verhoor van de vervolgde persoon, hetwelk uiterlijk binnen drie dagen moet geschieden, zullen al de stukken en de verklaringen der getuigen met hunne namen geheel worden gelezen, en indien zij niet bekend zijn, zal alle mogelijke informatie om de eigenlijke personen aan te duiden, worden gegeven.

Artikel 166.

Niemand kan door eene speciale Commissie worden teregt gesteld buiten de regtbanken, aan welke volgens de wet, de kennisneming van de zaak behoort.

Artikel 167.

Niemand kan teregt gesteld worden, veel minder worden gestraft, dan uit krachte van eene wet, die vóór het misdrijf of de daad bestond, en nadat hij gehoord of wettig gedagvaard is geworden, en zal niemand worden toegelaten, noch bij eed noch door eenig ander dwangmiddel verpligt, in crimineele zaken tegen zich zelven getuigenis af te leggen, gelijk zulks ook wederkeerig tegen elkander niet zullen doen degenen, die elkander in de opklimmende en neer-

gaande linie, en in den vierden burgerlijken graad van bloedverwantschap en den tweeden van zwagerschap bestaan.

Artikel 168.

Alle behandeling, die de door de wet vastgestelde straf verzwaart, is eene misdaad.

Artikel 169.

Nimmer vermag iemand in het huis van een' Colombiër te treden, behalve in die gevallen welke de wet bepaalt en op de verantwoordelijkheid van den regter die de order uitvaardigt.

Artikel 170.

De bijzondere papieren der burgers zoowel als andere briefwisseling zijn onschendbaar en derzelver opschrijving, onderzoek of onderschepping kan nimmer geschieden, als in gevallen bij de wet uitdrukkelijk voorgeschreven.

Artikel 171.

Ieder regter en regtbank moet zijne vonnissen in de termen van de wet of den regel, die op het geval toepasselijk is, uitspreken.

Artikel 172.

In geen proces zullen meer dan drie appellen plaats hebben; de regters die in het eene hebben beslist, kunnen in hetzelfde proces in een ander niet assisteren.

Artikel 173.

De eerloosheid, welke eenige misdaden aankleeft, zal nimmer op het geslacht of de afkomelingen van den misdadiger overgaan.

Artikel 174.

Geen Colombiër, behalve die, welke in de marine geëmploijeerd of in het leger in werkelijken dienst is, zal de straf bij militaire wetten vastgesteld, onderworpen zijn, noch ondergaan.

Artikel 175.

Een van de eerste oplettendheden van het Congres zal wezen, om in zekere soorten van zaken de regtspleging door jury in te voeren, totdat de voordeelen van deze inrigting door de ondervinding regt bekend geworden zijnde, dezelve tot alle crimineele en burgerlijke gevallen moge worden uitgestrekt, op welke zij gewoonlijk bij andere natiën toegepast wordt, met al de behoorlijke vormen van deze regtspleging.

Artikel 176.

Krijgslieden kunnen in vredestijd zich zelven niet inkwartieren noch hun intrek nemen in de huizen van andere burgers, zonder toestemming van den meester van het huis; in tijd van oorlog kunnen zij zulks mede niet doen, als op eene order van de burgerlijke regeringen overeenkomstig met de wetten.

Artikel 177.

Niemand zal van het geringste gedeelte van zijn eigendom worden beroofd, noch zal hetzelve tot den openbaren dienst worden aangewend, buiten zijne eigene toestemming of die van het wetgevend ligchaam. Indien eenige wettiglijk bewezene publieke noodzakelijkheid het eigendom van eenig burger tot zoodanige einden vordert, moet de voorwaarde van billijke vergoeding voorondersteld worden.

Artikel 178.

Geene soort van werk, landbouw, nijverheid noch handel zal aan Colombiërs verboden wezen, met uitzondering van die, welke thans tot het bestaan van de Republiek noodig zijn, en dewelke opengelegd zullen worden, wanneer het Congres zulks voegzaam en geraden oordeelt.

Artikel 179.

De regel, dat de oudste zoon in het eigendom van

de ouders opvolgt en iedere soort van substitutiën, zijn verboden.

Artikel 180.

Geene hoeveelheid van goud, zilver, papier of iets dergelijks, zal uit de publieke schatkist worden genomen, behalve voor de voorwerpen en tot de einden bij de wet geordonneerd, en er zal jaarlijks een staat en regelmatige rekening van de ontvangsten en uitgaven der publieke fondsen tot onderrigting van de natie openlijk bekend gemaakt worden.

Artikel 181.

Alle eertitels door het Spaansche Gouvernement verleend, zijn vernietigd, en het Congres mag geenen titel van erfelijken adel, eer of onderscheiding verleenen, noch eenigerlei posten of ambten instellen, waarvan de bezolding of emolumenten langer zouden duren, dan het goed gedrag van hen, die dezelve bekleeden.

Artikel 182.

Iemand, die eenig ambt van vertrouwen of eer onder het gezag van Colombia bekleedt, kan geen geschenk, titel of emolument van eenig koning, vorst of vreemden staat buiten toestemming van het Congres aannemen.

Artikel 183.

ALLE VREEMDELINGEN VAN WELKE NATIE ZIJ OOK MOGEN WEZEN, ZULLEN IN *COLOMBIA* WORDEN TOEGELATEN, ZIJ ZULLEN VOOR HUNNE PERSONEN EN GOEDEREN DEZELFDE VEILIGHEID ALS DE ANDERE BURGERS GENIETEN, ZOO LANG ZIJ DE WETTEN DER REPUBLIEK EERBIEDIGEN.

Artikel 184.

Degenen die niet in Colombia geboren zijnde, gedurende den oorlog van onafhankelijkheid een of meer veldtogten met eer gemaakt hebben, of mogen maken, of andere zeer gewigtige diensten ten voordeele van de Republiek doen, staan gelijk met de inboorlingen in

hunne bevoegdheid tot het bekomen van al die posten, waartoe niet gevorderd wordt dat zij geborene burgers van Colombia zijn, zoolang als zij dezelfde aanbevelingen bezitten

NEGENDE TYTEL.

Van den Eed der Ambtenaren.

Artikel 185.

Geen ambtenaar der Repubiek zal zijne functiën uitoefenen, zonder den eed te hebben afgelegd, van de Constitutie te handhaven en te verdeedigen en de pligten van zijn ambt getrouwelijk en naauwkeurig te vervullen.

Artikel 186.

De President en Vice-President der Republiek zullen dezen eed afleggen in tegenwoordigheid van het Congres voor den President van den Senaat. De Presidenten van den Senaat, van de kamer van Vertegenwoordigers en van het Hooge Geregtshof zullen denzelven in presentie van hunne respective corporatiën doen en de bijzondere leden van dezelve zullen dien voor hunne Presidenten afleggen.

Artikel 187.

De Secretarissen van expeditie, Ministers van de Hoogere Geregtshoven, Super-intendanten van departementen, Gouverneurs van provinciën, Generaals van het leger en de overige hooge authoriteiten zullen den eed doen voor den President der Republiek of den persoon aan welke dit werk is opgedragen.

TIENDE TYTEL.

Van de nakoming der oude Wetten en van de uitlegging en hervorming van deze Constitutie.

Artikel 188.

Die wetten, welke tot heden alle zaken en punten

geregeld hebben en noch onmiddellijk noch middellijk strijdig zijn met deze Constitutie noch met de dekreten en wetten die het Congres moge maken, zullen worden verklaard in kracht en werking te blijven.

Artikel 189.

Het Congres zal alle twijfelingen, die wegens de meening van eenig artikel dezer Constitutie ontstaan mogten, oplossen.

Artikel 190.

Te allen tijde, wanneer de twee derde gedeelten van iedere der kamers de verbetering van eenige artikelen der Constitutie gepast mogen oordeelen, kan het Congres dezelve voorstellen, ten einde zij weder in overweging worde genomen, wanneer ten minste de helft der leden van de kamers die de verbeteringen voorstellen, vernieuwd is geworden en indien dezelve dan insgelijks door twee derde gedeelten van ieder geratificeerd wordt, overeenkomstig met den vorm, voorgeschreven in de eerste afdeeling van den vierden tijtel, zal dezelve geldig zijn en een gedeelte van de Constitutie uitmaken; doch kunnen zij in geen geval de grondslag, vervat in de eerste afdeeling van den eersten tijtel en in de tweede afdeeling van den tweeden tijtel, veranderen.

Artikel 191.

Wanneer al of het grootste gedeelte van dat grondgebied der Republiek, hetwelk thans onder de Spaansche magt is, vrij zal worden, kan het door deszelfs Vertegenwoordigers het gebouw van deszelfs geluk komen helpen voltooijen, en nadat eene ondervinding van tien of meer jaren al de gebrekkelijkheden en voordeelen van de tegenwoordige Constitutie ontdekt zal hebben, zal door het Congres eene groote Conventie van Colombia worden bijeengeroepen, geauthoriseerd om dezelve in al derzelver deelen na te zien en te verbeteren.

Gegeven in het eerste algemeene Congres van Colombia en geteekend door al de tegenwoordig zijnde afgevaardigden, in de stad Rosario de Cucuta den 30 Augustus in het jaar onzes Heeren 1821 het elfde der onafhankelijkheid.

D. MIGUEL PENA, President van het Congres.

RAFAEL BISSCHOP VAN MERIDA DE MARACAYBO, Viee-President van het Congres.

Luis Ignacio Mendoza;
Vicente Azuero;
Diego F. Gomez;
Jose Y. de Marquez;
Antonio Maria Brizeno;
Joaquin Fernandez de Soto;
Jose Antonio Borrero;
Miguel dé Zarraga;
Diego B. Urbaneja;
Jose Antonia Yanez;
Manuel Benitez;
Pedro F. Carbajal;
Alejandro Osorio;
Jose Cornelio Valencia;
Joaquin Borrero;
Salvador Camacho;
Francisco de P. Orvegozo;
Dr. Ramon Ignacio Mendez;
Mariano Escobar;
Ildefonso Mendez;
Jose F. Blanco;
Domingo B. y Brizeno;
Jose Maria Hinestrosas Miguel Dominguez;
Bartolome Osorio;
Jose Antonio Paredes;
Juan Ronderos;
J, Prudencio Lanz;
Manuel Maria Quijano;
Sinforoso Mutiz;
Miguel de Tobar;
Jose Gabriel de Alcala;
J. Francisco Pereyra;
Joaquin Plata;
Dr. Felix Restrepo;
Pedro Gual;
Jose Manuel Restrepo;
Casimiro Calvo;
Juan Bautista Esteves;
Gabriel Brizeno;
Francisco Jose Otero;
Lorenzo Santander;
Jose Ignacio Balbuena;
Nicolas Ballen de Guzman;
Pacifico Jayme;
Bernardino tobar;
Miguel Ibanes;
Jose de Quintana Navarro;
Policarpo Uricoechea;
Jose A. Mendoza;
Carlos Alvarez;
Vicente A. Borreo.
Andres Rojas;
Francisco Gomez;
Cerbellon Urbina;
Francisco Conde.

De Substitut Secretaris, FRANCISCO SOTO.
De Substitut Secretaris, MIGUEL SANTAMARIA.
De Substitut Secretaris, ANTONIO JOSE CARO.

AFSCHAFFING DER SLAVERNIJ.

Vertaald uit het Engelsch.

Het algemeene Congres van COLOMBIA overwegende:

1. Dat het laatste Congres van Venezuela aan dat van Colombia ten sterkste heeft aanbevolen den toestand der slaven, welke zich op het grondgebied der Republiek bevinden, in overweging te nemen.

2. Dat overeenkomstig met de beginselen van reden, regt en staatkunde een wezenlijk billijk en menschenminnend republikeinsch Gouvernement niet kan bestaan, indien het niet tracht onder alle klassen van den staat den vernederden te bemoedigen en den bedrukten op te beuren.

3. Kortom, dat eene zaak van zoo groot belang voor de Republiek, behoort te worden daargesteld door trapsgewijze afschaffing van slavernij, zoodanig, dat zonder de openbare rust in gevaar te brengen, of de door de eigenaars werkelijk bezeten wordende regten te vernietigen, al de inwoners van Colombia binnen weinige jaren vrij mogen worden, is genoopt geworden te decreteren, als volgt:

Artikel 1.

De kinderen van alle slaven, welke na den dag der bekendmaking dezer wet in de hoofdplaatsen der Provinciën geboren worden, zullen vrij zijn en hunne namen als zoodanige in de burgerlijke registers der

municipaliteiten en in de boeken der gemeenten worden ingeschreven.

Artikel 2.

De eigenaars van slaven zullen stiptelijk gehouden zijn de kinderen van slaven, welke na de bekendmaking dezer wet geboren worden, op te voeden, te kleeden en te onderhouden, doch zullen dezelve daarentegen verpligt zijn, den meester hunner ouders voor de onvermijdelijke onkosten van hunne opvoeding en onderhoud schadeloos te stellen, door hun werk en dienst, dien zij, totdat zij boven de achttien jaren oud zijn, moeten doen.

Artikel 3.

Indien de ouders, verwanten of andere personen begeeren mogten het kind, van eene slavin geboren, alvorens hetzelve den bovengemelden ouderdom bereikt heeft, uit het bezit van den meester der moeder tot zich te nemen, zullen zij den laatstgemelden eene billijke som betalen, voor het, door het kind genoten, onderhoud, welke zal bepaald worden, hetzij door overeenkomst tusschen de partijen of door de wijze beslissing van den regter.

Artikel 4.

Wanneer de tijd komt, dat door het bereiken van het achttiende jaar, de jonge lieden hunne vrijheid bekomen van de meesters hunner moeders, zullen de gezegde meesters gehouden zijn aan de Junta, van welke hieronder melding gemaakt zal worden, kennis te geven van het gedrag en de verrigtingen der voormelde jonge lieden, ten einde zij met het Gouvernement mogen medewerken, dat zij tot nuttige bedrijven en beroepen worden opgeleid.

Artikel 5.

Het zal niet geoorloofd zijn, eenige slaven te verkoopen, om uit de provincie, waarin zij zich bevin-

den, te worden uitgevoerd, of moeders van hare kinderen te scheiden, zullende dit verbod blijven bestaan, totdat de kinderen den huwbaren ouderdom bereikt hebben.

Artikel 6.

De verkoop van slaven buiten het grondgebied van Colombia, is stellig verboden, even als derzelver uitvoer, om verkocht te worden. Indien iemand deze bepaling overtreedt, zal hij verpligt zijn, de aldus uitgevoerde slaven binnen vier maanden terug te leveren, en ingeval van nietvoldoening zal de Overtreder betalen eene boete van 500 Piasters voor elken slaaf, welke tot het fonds van vrijstelling zullen worden besteed.

Artikel 7.

De invoer van slaven is volstrekt verboden, en niemand vermag meer dan een slaaf als zijnen persoonlijken bediende mede te brengen, welke men in het land niet zal mogen verkoopen en zal de invoerder bij zijne aankomst in eenige haven van Colombia worden onderrigt van de verpligting, waarin hij zich bevindt, van dezelve uit te voeren en daarvoor de noodige verbindtenissen aan te gaan. Slaven welke tegen het verbod, in deze wet vervat, worden ingevoerd, zullen door de daad zelve voor vrij worden gehouden.

Artikel 8.

Er zal een fonds worden opgerigt voor de vrijstelling van slaven, bestaande:

1.° Uit drie pCt. tot dit verdienstelijk einde gelegd op het vijfde gedeelte der bezittingen van personen, welke met achterlating van wettige afkomelingen overlijden.

2.° Drie pCt. gelegd op het derde gedeelte der goederen van personen, die met nalating van onwettige afkomelingen sterven.

3.° Drie pCt. op de geheele nalatenschap van personen die met achterlating van zijdelingsche afkomelingen overlijden, en ten

4.° Tien pCt. van al de goederen dergenen die bij hun overlijden vreemden tot erfgenamen nalaten.

Artikel 9.

Tot het inzamelen dezer fondsen zal in de hoofdplaats van ieder kanton eene Junta van vrijstelling worden opgerigt, bestaande uit den eersten regter der plaats, den vicaris en bij gebreke van denzelven, den pastoor, twee inwoners en een' verantwoordelijken thesaurier die door het provinciaal gouvernement zal worden benoemd.

Artikel 10.

Nadat de Junta geformeerd zal zijn, zal zij in iedere provincie eenen Commissaris kiezen, dewelke zal kennis nemen van degenen, die overlijden, en van de goederen, die zij hebben nagelaten, ten einde de belasting ten behoeve der vrijstelling van slaven, behoorlijk moge worden ingevorderd, welke de thesaurier moet overnemen, ten einde in staat te zijn, daarvan, wanneer zulks gevorderd wordt, eene rekening in te leveren.

Artikel 11.

De Thesauriers van de fondsen van vrijstelling zullen jaarlijks hunne rekeningen bij de principale ministers van de provinciale Thesauriën indienen.

Artikel 12.

Jaarlijks op den 25, 26 en 27 December, gewijd aan nationale feesten, zullen de Juntas van vrijstelling van ieder distrikt zoodanige slaven vrij verklaren, als zij met de onder zich hebbende fondsen in vrijheid kunnen stellen. Derzelver waarde zal aan de meesters betaald worden, volgens eenen prijs door deskundige per-

sonen op hen gesteld, wordende de achtingswaardigste en naarstigste ter vrijstelling uitgekozen.

Artikel 13.

Wanneer er geene slaven in het kanton of de provincie zijn, zal het fonds door het hoofd van het departement, tot de vrijstelling van slaven in andere provinciën worden bestemd, in welk geval de President der Republiek de slaven zal opgeven, die met de voornoemde fondsen vrijgesteld moeten worden.

Artikel 14.

De belasting, waarvan in artikel 8 wordt gewag gemaakt, zal ophouden, ingeval er geen slaven meer op het geheele grondgebied der Republiek aanwezig zijn en geene authoriteit zal vermogen het geringste gedeelte van derzelver opbrengst tot eenig ander einde aan te wenden.

Artikel 15.

Al die slaven en afkomelingen van slaven, welke krachtens de wetten en dekreten der onderscheidene republikeinsche Gouvernementen hunne vrijheid bekomen hebbende, naderhand door het Spaansche Gouvernement weder onder slavernij mogten gebragt zijn, worden onherroepelijk en voor altoos vrij verklaard. De respective regters zullen hen, op aan hen gedane vertooning van behoorlijke bewijzen, deze vrijheid doen genieten.

Paleis van het Congres, den 19 *Julij*, 1821.

